

ת"פ 20/5/23981 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 20-5-23981 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביב שרן

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עוזי חוני אלסטר

נ ג ד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עוזי שריית קוטלבסקי

גור דין

הרשעת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1979, הורשע לאחר שמיית ראיות ב-2 עבירות של **תקיפה סתם (בן זוג)**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובUberה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי הכרעת הדין, בעת הרלוונטיות היו הנאשם והמתלוננת בני זוג בהילכי פרידה, והתגררו בהודו הראשון, ובמועד האישום הראשון היו פרודים. לבני הזוג בן, קטין יליד 2018.

אישום ראשון - ביום 28.3.20 בשעה 16:00 התגלו ויכוח בין הנאשם למטלוננת במלחכו זרק סוכרייה על מקל שכמעט פגעה בベンם. בשלב זה דרש הנאשם מהמתלוננת שתעזוב את הבית והוא סירבה. בתגובה, תפס אותה הנאשם בכוח בזרועותיה והוציאה אל מחוץ לבית. משחיו בני הזוג מחוץ לבית, הטיח הנאשם את המתלוננת ברצפה והוא נפלה וקיבלה מכחה בראשה וגביה. בנסיבות אלה, הנאשם הרים את הטלפון הנייד של המתלוננת מן הרצפה, בדק אם הקליטה את האירוע, ומsegילה שהairoע לא הוקלט, הניח את הטלפון הנייד על הרצפה, חזר לבית ונעל את הדלת כשהמתלוננת בחוץ והוא יחפה ולבושה בפיג'מה. המתלוננת ישבה מחוץ לבית כחצי שעה עד אשר הנאשם פתח את הדלת בכדי לצאת עם הבן לטויל.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

אישום שני - ביום 24.7.19 עובר לשעה 8:18 התגלו ויכוח בבית בין בני הזוג, במהלךו כשהם כשוהו ובן נמצאים בפנים מהבית, בעט בה הנאשם בגבה. בהמשך לאמר, נעל הנאשם את המטלוננט מחוץ לבית כשוהו ובן נמצאים בפנים.

אישום שלישי - ביום 3.3.19 עובר לשעה 11:38 התגלו ויכוח בבית בני הזוג. בנסיבות אלה, ותוך כדי שהנאשם מחזיק בידו בבענום וב██ן אמר הנאשם לבן: "אתה רואה את הסכין? זו הסcin שאבא יתקע לאמא לבב אם היא תנסה לנקח את ממן".

עד אופי

3. במסגרת הראות לעונש, העידו מספר עד אופי מטעם הנאשם.

מר ז", חבר ילדות של הנאשם, העיד שהוא מכיר את הנאשם שנים רבות, הם גרו בשכנות ולמדו יחד בגן הילדים ובבית הספר. העד תיאר כי מכיר את הנאשם ואת משפחתו היטב, ולמעשה נותרו בקשר חברי קרוב עד היום. בעודו תאר העד שהנאשם בחור טוב, חבר נאמן ואמין, תרם ותרום לחברה, עדין משרת במילואים ותאר כי הוא עצמו סומך עליו לחלוין אדם וחבר. במהלך השנים היה עד למערכת היחסים בין הנאשם למטלוננט, גר בשכנות אליהם, נכון בחתונתם ובילה עימם יחד עם אשתו וילדיו. לדבריו הקשר הזוג ביניהם היה תקין ונורמלי, והוא לא הבין בעניינים חריגים ולא היה מודע לפרטטי כתוב האישום. בנסיבות אלה, ביקש העד שבית המשפט יתחשב בטוב ליבו של הנאשם, בתורמתו לחברה ובעשייתו החיהית וקל בעונשו.

גב' מ"פ העידה שהוא מכירה את הנאשם משירותם הצבאי בשנת 2001, ועוד היום הם חברים טובים וקרובים ולהם חברים משותפים. העודה מכירה את המטלוננט מהמפגשים החברתיים ביניהם ותארה שבמהלך השנים מעולם לא ראתה את הנאשם נוקט בדרך אלימה או ברוטליות, גם כשהיא בסיטואציות קשות של כאס ומצבי לחץ. היא תארה אותו כבוגר עדין ותמים, בעל נתינה גדולה, קשוב, תומך ונכון לעזרה. כך, למשל, העודה פירטה אודות אירוע טראגי במסגרתו במהלך השירות הצבאי נרצחה חילית תחת פיקודו, בערב ראש השנה, והנאשם נטל את המשוכות, נחלץ לעזרתה וניהל את האירוע, ובמלואות 20 שנה לרצח, הגיע והתייצב יחד עם העודה לצד משפחת הקורבן באזכרה בבית העלמין.

מר ר"ל העיד שהוא מכיר את הנאשם כ-30 שנה, החל מבית הספר, דרך לימודי תואר ראשון באוניברסיטה ועד היום. תיאר כי הם חברים קרובים לאורך כל השנים, מדברים מדי יום, והנאשם תמיד נכון לשיער ולעזרה. באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם, העיד שהוא מבין את הקושי עמו מתמודד הנאשם, וביקש להקל עליו שכן עצם הרשותו נחשבת לעונש כבד מבחינת הנאשם.

טייעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה שבמעשיו פגע הנאשם במטלוננט, בשלות גופה ונפשה, בחר לנשל הוכחות בתיק ונשמעה גם עדותה, ובכך העצים את הפגיעה בה. הוא לא נטל אחריות על מעשי. התובעת הפנתה לנוקשות ולחוסר האמפתיה שהפגין הנאשם בהתנהגותו מול המטלוננט, שניסיובותיה האישיות לא פשוטות, וכשබאותה תקופת החלה מחלת קשה, הוריה היו חולמים, היא נעדרה תמייה, והנאשם בחר לנ��וט עמה ביד קשה בכל מה

שકשור לדירה, ליציאה מהבית, ואף בהתנהלות מול הילד. התובעת הפנתה לעמדת המתלוונת המקלה כלפי הנאשם, כשהיא אינה רוצה ברעטו, ורצונה להגיע לשיטוף פעולה בגין המשותף. יחד עם זאת, טענה התובעת שעיל בית המשפט להעדיף את האינטראס הציבורי ולא לחת משקל רק לעמדת הפייסנית של המתלוונת. ב"כ המאשימה עתירה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מספר חדש מסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד 12 חדש מסר בכל הנוגע לאישומים הראשונים והשני, באשר לאיישום השלישי, ביקשה התובעת לקבוע מתחם הנע בין 8 ל-18 חדש מסר, לצד רכיבי עונשה נלוויים. לאור כל האמור, עתירה ב"כ המאשימה לגוזר על הנאשם 12 חדש מסר, לצד מסר על תנאי וכיו למתלוונת.

5. ב"כ הנאשם טענה שההילך המשפטי היה דרמטי וקשה עבור הנאשם בצורה חריגה. הנאשם, נעדר עבר פלילי, עובד בחברת הייטק, מפרנס את עצמו ואת בנו, שירות השירות צבאי מלא וכיום קצין בדרגת סגן אלף בשירות מילואים פעיל (גע/1), קצין מוערך שככל חיו תורם לאחרים, לחברה ולמדינה. גם כהמתלוונת עברה תקופה קשה, כשהיא והוריה חול, היה זה הנאשם שטיפול ותמך בה, עזר לה כלכלית ורפואית, כפי שהעידה היא עצמה. ההגנה טענה שעמדתה הנוקשה של המאשימה לעונש אינה רואה, לאחר שהוצעו לנאים הצעות מקרנות לסיום התקיק בהסדר, ולאחר שהיא שמה אישה לkerja בחשבון קשיים ופערים ראיתיים, מחדי חקירה, כמו גם את עמדת המתלוונת, ורק לאחר שהיא השנה עמד על חפותו - היא משנה עמדתה, מייחסת משקל מופחת לעמדת המתלוונת, טוענת לאינטראס הציבורי ומבקשת עונש חמוץ. טוען שדווקא שמיית הראות פתחה צוהר לדינמיקה הייחודית בין בני הזוג והaira את מחדי החקירה. הסניגורית עתירה לקביעת מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים הנע בין מסר על תנאי למסר בפועל. טוען שמנגד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב ויש לחת בחשבון את נסיבות האירוע, כך שתאת עונשו של הנאשם יש מקום ברף נמוך. טוען שעצם ניהול הילך הפלילי הוא "עונש" עבור הנאשם, אשר נמצא בסערה רגשות ומורתע, והפנים את חומרת המעשים. כו�ם בני הזוג התגרשו, אין ביניהם קשר כלכלי למעט הטיפול בبنם המשותף. בנסיבות אלה, עתירה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם לו עתירה.

6. הנאשם בדברו האחרון הוסיף שקשה לו מאוד.

דין והכרעה

7. תופעת האלים בין בני זוג היא תופעה קשה ולמרבה הצער נפוצה במחוזותינו, כאשר לא אחת עמד בבית המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישה בגין עבירות מסווג זה, תוך העדפת האינטראס הציבורי, זאת על מנת להביא למיגורן (רע"פ 15/8833 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15); ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11). על המורכבות האופפת בעבירות מסווג זה עמד בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07) -

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בנגד עוקץ לחוש הצדקה האנושית. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כshedover באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלים בתחום המשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשפטית או למערכת הסיעור האחרות היא עניין**

מרוכב וקשה, הטען רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושא, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה ל飯店 קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרובנות האלים שהם על פि רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

8. בהתאם לתיקו 113 לחוק העונשין, הרי שתתמכם העונש ההולם יש לקבוע בהתאם לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוגעת והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

9. במשעו פגע הנאשם בערכיהם חברתיים מוגנים שעוניים שומרה על שלמות הגוף של המתלוננת, כבודה וביחסונה האישית, ערכיהם המקבלים משנה חשיבות מקום בו מדובר בהגנה על נשים במסגרת התא המשפטי, בביתן-מברן, מפני התנהגות אלימה ופוגענית. באשר לעבירת האיים שבוצעה כלפי המתלוננת, הרי שגם מהוות ביטוי מילולי לאלים, שם נפגע ערך חברתי מוגן של הגנה על שלויות נפשו של אדם וחופש הבחירה של הפרט (רע"פ 2038/04 ל' מ. מדינת ישראל (4.1.06)).

10. מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים במקורה דין nymoca-binnonit, בשם לב לכך שמדובר בשלושה אירועים שהתרחשו תוך שנה אחת, הכוללים אלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוננת, כאשרם האלים הפיזית שננקטה חמורה, אך יחד עם זאת לא מצויה ברף הגבוה של עבירות האלים, ולא גרמה לחבלות, ואילו עבירת האיים מצויה ברף גבוה.

11. מניטות הקשורות ביצוע העבירות עולה שהנאשם נצל את כוחו הפיזי, כמו גם את העבודה שהדירה בה התגוררו הוא והמתלוננת בבעלותו הורי, זאת על מנת לנתקו באלים כלפי המתלוננת, כשבכך הדפה מחוץ לבית, הפללה לרצתה, גרם לחבטה בראשה ובגביה ונעל אותה מחוץ לדירה לפרק זמן ממושך. בהזדמנות אחרת בעט בגבה ושוב - נעל אותה מחוץ לדירה. גם שלא נגרמו למTELוננת חבלות הרי שהן קל שועל היה להיגרם כתוצאה מנפילה צזו לאחרור חמום. כאמור, האלים אינה ברף חמורה גבוהה מן הבדיקה הפיזית, בהשוואה לקרים המגיעים לפתחו של בית המשפט, ואולם לאלים לאלים הפיזית נלווה מימד משמעותי של **השלפה וביזוי**. כך, הותרת המתלוננת בחדר המדרגות בעודה שרואה על הרצפה, יפה ולבגדיו שינה, כשבכל רגע מי מהשכנים עלול לעבור ולראותה במצב זה, גרמה לה לעגמת נפש, לביזוי ולהשלפה.

גם עבירת האיים לוותה במיד **mbaza, משפיל ואלים**, שעה שהנאשם מאים בדיקת המתלוננת בלבד באוזני בנים הפעוט, בנוכחותה של המתלוננת, תוך החזקת סכין בידו.

מנגד, משמעת הריאות עליה שהנאשם לא התקoon למש את איזמו כלפי המתלוננת, לא עשה שימוש בסכין שהחזיק ולא התקoon לעשותה בה שימוש, וההתרומות הכלליות היא שאמר את שאמיר יותר על מנת להקנית את המתלוננת מאשר לאיים עלייה או להפחידה.

כמו כן, משמעית הראיות עלתה תמונה של דינמיקה מורכבת בין בני הזוג, אשר פסעו "צעד קדימה ושניהם אחריה" בהליך הפרידה ביניהם - כך, הגיעו להחלטה בדבר פרידה ועיזב המתלוננת את הדירה, אך מיד לאחר אישור ההסכם בבית המשפט החליטו שהמתלוננת תמשיך לhetenור בדירה תוך התשכבות לעניין הוצאות הנוגעות לבן ולדירה; וכך, למורת שפנו ליעוץ זוגי ואף פתחו קבוצת ואטצאפ משותפת עם המטפלת, הרבו לריב סביר ענייני הוצאות ועובדת מהבית בתקופת הקורונה; וכן, גם לאחר הפירוד המשיכו בני הזוג בריבים ביניהם, כשלודגמא, הנאשם התעקש (באופן התואם את אופיו הנוקשה) שהמתלוננת לא תעלה לדירה על מנת לקחת את הילד, אלא תצלצל מלמטה דרך האינטראקום, ואילו המתלוננת התעקשה (גם, באופן התואם את אופיה המתעקש) לעלות לדירה ולצלצל דקוטר ארוכות (מאוד) בפעמון הדלת, וכך נזפה בסרטון שצילם הנאשם (ג/8).

11. בהתחשב במידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, כמפורט לעיל, ובמידניות הענישה הנוגעת, **אני קובל שבען כל אחד מהאישומים מתחם העונש ההורם נع בין תקופת מאסר לרצוי בעבודות שירות לבן 14 חודשים מאסר.**

[רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניך נ' מדינת ישראל** (25.7.08); רע"פ 7413/14 **אביחו דוד נ' מדינת ישראל** (17.11.14); רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13); עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **מנחם קפש נ' מדינת ישראל** (2.2.11).]

12. לאחר שבנתתי את הנسبות שאין קשורות לביצוע העבירות, וחיף העובדה שהנאשם לא הודה בביצוע העבירות, לא נטל אחריות ובחר לניהל משפט הוכחות, אשר כלל העדת המתלוננת וחברותיה, באתי לכל מסקנה שיש למקום את עונשו של הנאשם מעט מעל תחתית מתחם העונש ההורם. להלן טעמי:

- א. הנאשם, כבן 44, אדם נורטטיבי, נעדך עבר פלילי, אשר לו זו הסתמכותו הראשונה והיחידה עם החוק.
- ב. הנאשם אב לילד בן 5, בنم המשותף שלו ושל המתלוננת. הנאשם עובד בתחום הה"י טק, מפרנס את עצמוו ואת בנו.
- ג. הנאשם משרת בשירות מילואים פעיל עד היום כקצין מוערך ומצוין בדרגת סגן אלוף (תעודות הערכה, הוקרה והצטיינות - נע/1).
- ד. לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם הוא דמות חריגה בנוף באי בית המשפט, וכפי שעלה מעדותם של עדי האופי, בשלב הטיעונים לעונש, מדובר באדם שלאורך חייו מוכך חבר טוב, הנרתם תמיד לעזרה, ואני מגלה סימני אלימות או ברוטליות בהתנהלותו הכללית. ולראיה - הנאשם לא שב לניקוט בהתנהגות אלימה בכלל, ובפרט ביחסיו מול המתלוננת, גם בחלווף זמן של שלוש-ארבע שנים מאז קרות האירועים.
- ה. הנאשם והמתלוננת נפרדו סופית וגם בכך יש כדי לצמצם את המגע ביניהם ולהקטין נקודות חיכון אפשריות. נלקחה בחשבון אף עמדת המתלוננת אשר אינה חפכה שבית המשפט יחמיר בעונשו של הנאשם.

התרשםתי שנייהול ההליך הפלילי השפיע על הנאשם באופן דרמטי. הוא היה נסער במהלך כל המשפט, התקשה לדבר וניכר שהורתע עד מאוד מעצם הגשת ההליך. נראה שה הנאשם למד את לcketו ולא ישוב לבצע עבירות.

ז. מחדלי חקירה - בהכרעת הדין התייחסתי למחדלי חקירה - איבוד דיסק און קי ובו הקלטות של שיחות בין המתлонנת לבין חברותה הטובה מ'. דיסק שנקבע לגביו שיתכן ומדובר בראיה רלוונטייה ומהותית מאוד בתיק. למחדל זה מצאתי ליתן משקל מסוים בגזירת הדין.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשים מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות, וזאת בהתאם לחווות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 16.7.23 וב הסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השירות בדורר ה'וד השרון, רח' דרכ' רמת'ים 45 ה'וד השרון, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

לתחילה רצוי העונש על הנאשם להתייצב ביום 4.9.23 ساعה 08:00 ביחיד ברקאי, עבודות שירות, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

mobher לנאים שבמידה ולא יבצע את עבודות השירות או לא ישמע להוראות הממונה על עבודות השירות ולנהלו, יהיה מוסמך הממונה על עבודות השירות להפקיע את עבודות השירות וה הנאשם ישא את עונשו במאסר.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא עברו כל עבירות אלימות, לרבות איוםים.

ג. פיצוי למתлонנת (ע"ת 1) על סך 3,500 ₪ שישולם עד ליום 15.9.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 ביולי 2023, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וב-כוו, עו"ד תומר לביא.